

ಚిత్రగళన్న తోలిసిదేవు. కొనెగోందిష్ట హదవాగి దేశావరి ఖుషి తోలిసి ‘ఎని హోవే’, నిఱు రకాడో మాడి బిట్టిరి. నమ్మ చల్లో మాగర్చియైనో ఇతిహాసదల్లి యారూ ఇల్లో తనక చిరత పట తెగేరలిల్ల. నిఱు తేగేదిద్దిరి. కంగ్రాట్స్, ఇదన్న అచ్చు కాకిసి కోడి. నమ్మల్లి హమ్మయింద కా చిత్రవన్న హాకుత్తేవే’ ఎందరు.

కొంపినల్లిదధరిగే పటపట ఈ సుద్ది తలుపి హోగిత్తు. ‘ఇద్దొల్లా హేగాయితు, ఏనేనాయితు?’ ఎందు కౌతుకదింద ఎల్లరూ కేటుత్తిద్దరు. మక్కెమత్తే విపరిసి హేటువ నావిభ్యరు ఆ దిన హీరోగళంతే మించతోడగిదేవు. కేలవరు అభినందిసిదరు. ఇన్వోందిష్ట జన ‘భలే అడ్డప్పటంతరు నిఱు’ ఎందరు. ‘భే కరెదిద్దరే నావు బరుత్తిశేవు. ఎంథా భాన్నో మిస్సాయితల్ల’ ఎందు కేలవరు కోరిగిదరు.

అరణ్య ఇలాపియివరిగే విషయ సిద్ధిలినంత తలుపి అవరూ తనిఖే మాడువ స్ఫైలినల్లి

నమ్మన్న ముడుకిచోండు బందరు. మాసితి బరెదుచోండరు. అదరల్సు అధికారి, ‘అదేనో నోండి, ప్రతి వషణదల్లి బందు శారి సరియాగి ఇదే సమయదల్లి అదు ఇల్లింద పాసో ఆగుత్తే. అదర ఈ నిగదిత వేళాపట్టుయే నమగే అధికాగుత్తిల్ల. ఈ చిరతగళన్న అభావక్కాగి నోండిదవరిద్దరు. ఆదరే, నిమ్మంతే ఘోంటో తెగయివ దుస్సాహసక్కే యారూ క్యే హాకిరలిల్ల. ఒట్టుల్లి నిమ్మ నసేబు గడ్డయిద ఆష్టే. ఇంతహ సమయదల్లి నిఱు కారోఁ, జీపినల్సోల్స్ కూతిద్దరే పరావాగల్ల. అదూ హిగే తరెద దారియల్లి అదర క్యేయల్లి సిక్కి బీటుపుదు అపాయికారి. మొదలే మరిగల్లిరువ చిరత అదు. ఈ షేమల్లి ప్రాణిగల్ల ఏను మాడలూ హేమపుదిల్ల. తుంబా ఆక్రమణ స్ఫూర్థావ తోలిసి బిడుత్తవే. ఒణ్ణారే ఈ కాడు ప్రాణిగళీ హాగి. మక్కలు మరి ఇద్దగ్గ అవ్వగళ సహవాస ఒళ్ళేయదల్ల’ ఎందు నిష్టిసిరు చెల్లిదరు.